

Lecția 12

Hristos, Legea și căderea din har

Galateni 5:1–12

A căuta să fii socotit neprihănit prin Lege duce la despărțirea de Hristos și, în consecință, la căderea din har.

Să înțelegem cum se produce despărțirea de Hristos și căderea din har, dar și unde ar trebui să ducă relația noastră cu Hristos.

Introducere

Dacă primele două capitole au adus înaintea cititorului problema autorității apostolice, o autoritate care, am văzut, provine direct de la Isus Hristos, și dacă următoarele două capitole, respectiv capitolele 3 și 4, au adus înaintea cititorului problema mântuirii, accentuând felul în care suntem îndreptățiți înaintea lui Dumnezeu, o problemă soluționată de Isus Hristos prin jertfa sa pe cruce, începând cu capitolul 5, este abordată o a treia chestiune, și anume, cea legată de consecințele mai practice ale vieții de creștin, chestiunea sfințeniei.

Știm din lecțiile precedente că iudaizatorii veneau cu concepția potrivit căreia doar dacă ești tăiat împrejur poți fi, cu-adevărat, îndreptățit. În alte cuvinte, jertfa lui Hristos nu era de ajuns. La prima vedere, această concepție pare că cere omului lucruri grele de împlinit, întrucât tăierea împrejur nu este doar un act de natură fiziologică, care, odată realizat, duce la obținerea îndreptățirii, ci este semnul prin care cineva își asumă întreaga Lege vechi testamentară, cu toate cerințele ei. Totuși, învățătura potrivit căreia respectarea Legii vechi testamentare îți aduce îndreptățirea, chiar dacă pare, la prima vedere, împovărătoare, este o învățătură flatantă, populară, întrucât acordă omului posibilitatea de a-și câștiga mântuirea. Or, Evanghelia autentică, singura evanghelie pe care o propovăduiau apostolii, afirmă că doar Isus Hristos a câștigat pentru noi îndreptățirea. O astfel de învățătură nu este flatantă, întrucât îi ia omului orice posibilitate de a-și câștiga singur neprihănirea. Iată de ce, pentru iudaizatori, crucea lui Hristos este o piatră de poticnire.

Pe de o parte, atunci când vrei să-ți câștigi singur neprihănirea, nu mai ai nevoie de Hristos, iar asta duce la căderea din har, în timp ce, pe de altă parte, atunci când te încrezi în Hristos, Duhul Sfânt este cel care aduce rod în tine, iar faptul acesta se vede prin dragostea ta față de Dumnezeu și față de semenii.

Ziua 1 – Citește Galateni 5:1–12 (v.1–4) – Tăierea împrejur și Legea

1. Citește versetele de la 1 la 4 și scrie care este legătura dintre tăiere împrejur și Lege.

2. Care este, în acest context, semnificația cuvântului Lege? Dar semnificația cuvântului Har? Explică cum înțelegi faptul că Dumnezeu te-ar putea socoti neprihănit prin Lege.
3. Au fost momente în care te-ai socotit bun, în relația cu cei din jurul tău, din pricina unor fapte realizate de tine pe care ceilalți le-au apreciat? Descrie unul dintre aceste momente și observă pe cine cade importanța: pe faptele tale, pe tine, pe ceilalți sau... pe Dumnezeu? Comentează!

Ziua 2 – Citește Galateni 5:1–12 (v.5–6) – Duhul Sfânt și credința

4. Citește versetele 5 și 6 și notează care este relația dintre Duhul Sfânt, așteptare, credință și neprihănire.
5. Folosindu-te de capitolul 11 din Evrei, notează definiția credinței. Cum lucrează credința prin dragoste?
6. Versetul 5 vorbește despre o nădejde a neprihănirii. Care sunt implicațiile acestei expresii? Oare nu suntem noi deja socotiți neprihăniți prin jertfa lui Hristos?
7. În Epistola către Romani, Pavel scrie: „*Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit*” (Romani 10:9). Credința în învierea celui pe care îl considerăm Domnul nostru este în măsură să ne aducă mântuirea. Explică, în scris, cum credința ta în învierea lui Hristos lucrează prin dragoste.

Ziua 3 – Citește Galateni 5:1–12 (v.7–8) – Intenția și direcția

8. În versetele de la 5 la 7, Pavel, adresându-se celor din Galatia, pare să se contradică: „*Voi alergați bine: cine v-a tăiat calea ca să n-ascultați de adevăr?*” Cum comentezi această schimbare?
9. La cine se referă Pavel atunci când vorbește despre „*cel care v-a chemat*”?
10. S-a întâmplat vreodată să lucrezi cu râvnă pentru Hristos și să realizezi, dintr-o dată, că, de fapt, nu lucrezi pentru El, ci pentru dușmanul Lui? Descrie situația respectivă și comentează-o în grupul tău de casă.

Ziua 4 – Citește Galateni 5:1–12 (v.9–10) – Aluatul și plămădeala

11. Care este rolul versetului 9 în contextul de față? Cu cine ai putea asocia termenul de aluat?
12. Știm că Evanghelia pe care o propovăduise Pavel era „stricată” de grupul iudaizatorilor. Totuși, în versetul 10, Pavel se referă la acest grup cu singularul pronumelui demonstrativ, referindu-se doar la o persoană. Despre cine este vorba?
13. Ai observat vreodată cum își face păcatul loc, prinzând în plasa lui tot mai mulți oameni? O evanghelie stricată poate pătrunde la fel de ușor într-o comunitate și îi poate aduce la fel de repede pieirea. Care este modalitatea prin care ai putea opri o astfel de infecție, scăpată de sub control?

Ziua 5 – Citește Galateni 5:1–12 (v.11–12) – Pricina de poticnire și Crucea

14. Care este legătura dintre prigonire, tăiere împrejur și pricina de poticnire a crucii?
15. De ce crezi că este Pavel atât de dur în versetul 12? Cunoști alte texte unde Pavel este la fel de dur? Enumeră-le.
16. Fă o scurtă analiză în scris a vieții tale și caută să vezi dacă și în ce măsură ești și tu pentru oamenii din lume o pricină de poticnire. Oare ești așa datorită crucii lui Hristos, sau din pricina altor lucruri?

Verset cheie – Galateni 5:6

„Căci, în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n-au vreun preț, ci credința care lucrează prin dragoste.”

Meditație

De când se știe, omul a încercat să-și dobândească o neprihănire a sa, mai întâi, în fața naturii pe care a zeificat-o, apoi în fața zeilor, și, în fine, în fața celorlalți oameni. Omul nu poate trăi în dușmănie, nici în relație cu natura, nici în relație cu zeii, nici în relație cu sine sau cu ceilalți. Ca atare, el se folosește de ceea ce are sau de ceea ce poate face pentru a dobândi o astfel de îndreptățire, de împăcare, de mântuire. Căci ele au rolul de a-i da libertatea, de a-l elibera de ceea ce îl împovărează și limitează. Pe măsura trecerii timpului însă, omul a trecut cu vederea lucrul care l-a împovărat și l-a limitat cel mai mult: păcatul și consecința sa, ruperea de Dumnezeu, de cel care este viață și dă viață. Jertfa lui Hristos pe cruce a făcut și face posibilă îndreptățirea, reluarea a ceea ce păcatul a rupt, relegarea noastră de Dumnezeu, prin mijlocirea lui Isus Hristos. Această posibilitate, pe care doar crucea o legitimează, elimină orice alt mijloc, indiferent cât de costisitor ar fi acesta. Cu alte cuvinte, oricât de multe lucruri am face, în lipsa credinței în Hristos, ca unic mijlocitor, mântuirea noastră nu este posibilă. Iată piatra de care lumea întreaga se poticnește și se va poticni până la venirea lui Hristos. Un lucru asupra căruia trebuie să atragem atenția este următorul: dacă Hristos a făcut totul, asta nu înseamnă că faptele noastre nu mai au nici o importanță. De fapt, ele reprezintă consecința directă a credinței noastre. Așadar, ceea ce facem noi nu caută îndreptățirea, ci urmează căpătării ei.